

Kerkbrief

van de Hervormde Gemeente Nieuwkoop

**colo
fon**

Redactie: Corrie Zoutendijk, Evert de Jong, Corry van der Kruk
Inleveren Kopij: Corrie Zoutendijk Chrysantenstraat 121, 2431 XJ Noorden. E-Mail
zoutendijk02@kpnmail.nl

De Kerkbrief wordt gezien als welkome aanvulling op het Kerkblad

Van de redactie	1
Meditatie—Roeping	2
Pinksterverhaal	4
Restauratie Kerk	5
Gedicht: De vuurvlam van de Geest...	5
Clubweekend 2025	6
Bloemschikkingen in de stille week	6
Vakantieoverzicht	6

VAN DE REDACTIE

Geachte lezers,

Voor u ligt de vijfde kerkbrief gereed in het 40e jaargang. Dit is het Pinksternummer. Pinksteren (ook wel Pentecoste, is "de vijftigste dag" na Pasen). Dan gaan de Apostelen voor het eerst na Pasen verkondigend naar buiten en spreken in allerlei talen de mensen toe. Voordat Jezus wegging heeft Hij beloofd de gelovigen niet alleen te laten. De Heilige Geest wordt ons gegeven om, geholpen door de Heilige Geest, het Evangelie van Christus te kunnen verkondigen.

Meditatie—Roeping
Voordat Jezus wegging heeft Hij zijn discipelen de opdracht meegegeven het evangelie over de landen te verkondigen. Deze roeping hebben zijn discipelen ter harte genomen. Beginnende op de dag dat de Heilige Geest werd uitgestort. In het oude testamenten kunnen we ook over roepingen lezen. Deze gaan over roepingen tot Leider of Profeet. Lees de verhalen over Mozes of Elia. In deze meditatie gaat het over de roeping van Jesaja en Jeremia. De verschillen in hoe de roeping kwam, maar ook de overeenkomsten. Aan het einde gaat het over roepingen van mensen in veel later tijdstip. Mensen die ineens inzicht kregen wat hun te doen stond. Die de roeping omzetten in daden, dwars tegen meningen in, ongeacht de consequenties die het voor zichzelf meebracht. Met Pinksteren vieren we de uitstorting van de Heilige Geest. Op deze dag lieten veel gelovigen zich dopen. Nu, 20 eeuwen verder, moet dit werk nog steeds worden gedaan en staan er gedreven mensen op. Onze kerkenraad is niet ruim vertegenwoordigd.

Dit jaar treden er 2 kerkenraadsleden af. De roep om vertegenwoordigers klinkt luider dan ooit. Weet: Er is nooit een profeet of leider geweest die zichzelf geschikt vond. Ze vonden zichzelf te jong, te onervaren, niet spraakzaam genoeg. Toch hebben ze gehoor gegeven aan de roepstem. Ik hoop van ganser harte dat de roepstem in onze gemeente wordt gehoord en in navolging van Jezus discipelen en gedreven door de Heilige Geest, Zijn werk wordt voortgezet.

Pinksterverhaal

Petrus zit met zijn elf vrienden aan tafel. Het is Pinksteren. Ze eten brood en drinken wijn. Ze missen hun vriend Jezus. 'Hoe moet het nu met ons?' vraagt Johannes. ...

Restauratie Kerk

De laatste restauratie is alweer 40 jaar geleden. De Kerkbrief is een uitvloeisel hiervan. Op openmonumentendag in september wordt dit het thema: **40 jaar restauratie.**

Jeugdweekend

De kinderen van de Watervogels hebben van vrijdag 16 tot zaterdag 17 mei clubkamp gehad als afsluiting van het clubseizoen. Met 9 kinderen hebben we de nacht doorgebracht in een grote tent in de schuur bij Wilma Stigter. Vrijdagmiddag kwamen de kinderen bepakt en bezakt op de locatie aan alsof ze een week op kamp gingen. Lees verder over dit geslaagde clubweekend.

We wensen u gezegende Pinksterdagen en fijne vakantie toe. Voor wie op reis gaan, Gods zegen en bewaring. Wie dichter bij huis blijft: geniet van alles om u heen
De Redactie.

Volgende uitgave:
september 2025

Kopij opsturen voor 23
augustus 2025 aan: Corrie
Zoutendijk e-mail
zoutendijk02@kpnmail.nl

KYRIEGEBED OM VREDE EN ONTFERMING

*Vol verlangen bidden we
om mensen van vrede
om mensen die het geluid van oorlog en
geweld overstemmen met woorden en
daden van liefde
Heer, ontferm U!*

*Vol verlangen bidden we
om mensen die helpen dragen
om mensen die niet alleen voor zichzelf
opkomen maar de gemeenschap in het
oog houden
Christus, ontferm U!*

*Vol verlangen bidden we
om mensenkinderen van God
die het licht steeds weer opnieuw ontste-
ken en met hoop en volharding staande
blijven onderweg naar morgen
Heer, ontferm U!*

MEDITATIE—ROEPING

1. ROEPING

Een profeet fungeert als de mond van God. Hij is het oor dat het woord van God opvangt en de mond die dat woord overbrengt aan mensen - soms aan een enkeling, een koning, maar dikwijls aan heel het volk. De woorden die hij als profeet spreekt, luidt hij in met de formule: "Zo heeft de Here gesproken". Die pretentie matigt hij zichzelf niet aan, maar hij weet zich daartoe door God geroepen. Wat gebeurt er bij zo'n roeping? Jesaja vertelt daarover het volgende (Jes 6:1-9):

In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Here zitten op een hoge en verheven troon en de zomen van zijn kleed vulden de tempel. Serafs stonden boven Hem; ieder had zes vleugels; met twee bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij. De een riep de ander toe:

*Heilig, heilig, heilig is de Here der heerscharen,
De ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol.
En de dorpelposten beefden van het luide roepen
en de tempel werd vervuld met rook.*

Toen zei ik:

*Wee mij, want ik ga ten onder,
want ik ben een man onrein van lippen
en woon te midden van een volk dat onrein van lippen is, - en mijn ogen hebben de Koning, de Here der heerscharen gezien.*

Maar één der serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool, die hij met een tang van het altaar genomen had en zei:

*Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt;
nu is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend.*

Daarop hoorde ik de stem des Heren, die zei:

Wie zal ik zenden en wie zal voor ons gaan?

En ik zei:

Hier ben ik, zend mij.

Toen zei Hij:

Ga en zeg tot dit volk:

*Hoort aldoor - maar verstaat niet,
en ziet aldoor - maar merkt niet op.*

Jesaja bevindt zich blijkbaar in het voorhof van de tempel. Daar raakt hij in extase. De onzichtbare werkelijkheid waarheen de tempel verwijst - dat God woont in het midden van zijn volk en tegelijk als de Verhevene troont in de hemel - wordt voor zijn ogen onthuld. Hij ziet de Eeuwige in de hemel zitten op zijn verheven troon terwijl de zomen van zijn kleed de tempel vullen. De majesteit en heiligheid van God overweldigen hem. Tegelijk bemerkt hij, dat hij zich bevindt te midden van hemelse raadsheren die rondom de troon van God staan. Met hen overlegt God en vraagt: "Wie zal Ik zenden?" Jesaja stelt zich ter beschikking en God zegt hem wat hij in zijn Naam tot het volk moet zeggen.

Het bericht van de roeping van Jeremia tot profeet heeft een heel ander karakter. We horen niets van een geestvervoering die Jeremia overvalt. Een beschrijving van een hemels visioen ontbreekt. En daardoor valt de volle nadruk op het gesprek. De relatie tussen de Eeuwige en zijn profeet heeft een dialogisch karakter (Jer 1:4-10):

4 *Het woord van JHWH geschiedde tot mij, zeggend:*

5 *Eer Ik jou vormde in de moederschoot
had Ik al kennis aan jou,
eer jij uittrok uit de baarmoeder
had Ik jou al geheiligd,
jou gesteld tot profeet, gericht op de naties.*

6 *Maar ik zei:
Ach, mijn Heer JHWH,
zie, ik heb geen kennis aan spreken,
want ik ben nog maar een jongen.*

7 *Maar JHWH zei tot mij:
Zeg niet: ik ben nog maar een jongen,
want naar ieder, tot wie Ik je zend, zul jij gaan
en al wat Ik je beveel zul jij spreken.*

8 *Vrees niet voor hen,
want Ik ben met je om je te bevrijden
- het is JHWH die spreekt -*

9 *En JHWH strekte zijn hand uit
en bracht die in aanraking met mijn mond.
En JHWH zei tot mij:
Zie, Ik heb mijn woorden in jouw mond gegeven.*

10 *Zie toe, Ik heb je heden aangesteld
over de naties en over de koninkrijken
om uit te rukken en af te breken,
om uit te roeien en neer te halen,
om te bouwen en te planten.*

In die dialoog heeft God het eerste woord - Hij stelt Jeremia aan tot zijn profeet (vs 5) - maar ook het laatste woord. Jeremia brengt wel bezwaren in tegen de roeping (vs 6), maar God weerlegt die alle (vs 7). Zijn woord heeft overmacht, ook over de profeet die zijn woord moet spreken. Die overmacht komt al eerder ter sprake, namelijk in vs 5, bij de aanstelling tot profeet. Voordat Jeremia uittrekt uit de baarmoeder en hij zich losmaakt van zijn moeder tot een zelfstandig menskind, legt de Eeuwige al beslag op hem, heiligt hem en stelt hem aan tot zijn profeet. Die overmacht van God bij de roeping schakelt de individualiteit van Jeremia niet uit, maar fundeert die juist. Dat blijkt uit de bemoediging in vers 17:

Wees niet verschrikt voor hen, opdat Ik jou niet met schrik vervul voor hen.

Als Jeremia trouw blijft aan zijn roeping zal hij vast staan als een ijzeren zuil en een koperen muur.

De gesproken woorden zelf hebben een poëtische vorm. Daarbij valt nog op, dat de wijze waarop Jeremia zijn bezwaren formuleert (ik kan niet . . . , want . . .) gelijk is aan de manier waarop God ze weerlegt (zeg niet . . . , want . . . ; vrees niet . . . , want . . .). De woorden van Jeremia, waarin hij uiting geeft aan zijn gevoelens van schrik en verwarring, worden geheel omsloten door de woorden van God. De nadruk valt dus niet op de ervaringen van Jeremia bij de roeping, maar op de woorden van de Eeuwige: "Ik heb jou gesteld tot profeet voor de naties". Niet nu pas, nu Ik tot je spreek. Maar al veel eerder. Nog voor Ik als Schepster jou vormde in de moederschoot. Toen was Ik al met je bezig. Toen maakte Ik al plannen om je te vormen tot een "geboren" profeet. Voor je ter wereld kwam heb Ik je daartoe al geheiligd (afgezonderd).

Tegen deze vorming en aanstelling tot profeet kan Jeremia

eigenlijk niets inbrengen. Toch maakt hij bezwaar: "Ik kan niet spreken." Dit herinnert aan het bezwaar van Mozes (Ex 4:10). Tegelijk blijkt uit dit bezwaar, dat het hem duidelijk voor ogen staat wat profeet-zijn inhoudt: Spreker zijn; woorden van God overbrengen; de mond van God zijn. Maar hij kan niet spreken. Althans niet het woord van God spreken, het woord dat geschiedt, het woord dat een geschiedenis in gang zet. Hij is jong, onervaren, heeft geen gezag. Uit de weerlegging van het bezwaar blijkt, dat het jong en onervaren zijn niet telt. Alleen het feit, dat JHWH hem zendt, geeft aan zijn woorden gezag. Maar welke garantie is er, dat Jeremia *wel* door God gezonden is, maar anderen met een tegenovergestelde boodschap *niet*? Zo'n garantie is er niet. Daarom is er de kans op (felle) tegenspraak, vooral als God Jeremia zendt om een onaangename boodschap te brengen. Vandaar als een hart onder de riem de belofte: "Ik ben met je om je te bevrijden".

Wat in de verzen 7d en 9 tot Jeremia gezegd wordt houdt verband met het verzet dat tegen zijn woorden zal rijzen. De mensen zullen namelijk ontkennen, dat de Eeuwige door hem gesproken heeft. Daarom belooft God: *"Zie, Ik heb mijn woorden in jouw mond gegeven"* (Jer 1:9). Dit is een duidelijke herinnering aan de door God beloofde profeet als Mozes, van wie in Deut 18:18 gezegd wordt: *"Ik zal mijn woorden in zijn mond geven en hij zal alles tot hen spreken, wat Ik hem gebied"*. Bij zijn roeping ontvangt Jeremia de verzekering dat hij een profeet van formaat zal zijn zoals Mozes was. In vs 7d vinden we het tweede deel van Deut 18:18 (*al wat Ik je beveel zul je spreken*) en in vs 9, voorafgegaan door een symbolische handeling, het eerste deel (*Zie, Ik heb mijn woorden in jouw mond gegeven*).

Die nadruk op profeet zijn als Mozes vinden we ook in vs 10. Mozes was niet alleen een boodschapper, maar ook een gevolmachtigde van God. Hij kondigde niet alleen de plagen over Egypte aan, maar riep die ook op. Zoals Jozef als gevolmachtigde werd aangesteld over het huis van Potifar (Gen 39:4), zo wordt Jeremia aangesteld over de naties en de koninkrijken. (Onder die naties en koninkrijken vallen ook Juda en Israël; immers Israël begeerde een koning om aan de andere naties gelijk te zijn; 1 Sam 8:20). Jeremia *boodschapt* niet alleen het gericht over Juda, Israël en de naties (uitrukken en afbreken, uitroeien en neerhalen), maar *zet* dit gericht ook *in werking*. Hij kondigt niet alleen de komst aan van de naties uit het noorden, maar zet die naties ook in beweging. Hij spreekt niet alleen van bouwen en planten, maar brengt het geschieden van het heil op gang. Die unieke opdracht in vs 10 ligt wel in het verlengde van de roeping tot profeet voor de naties (vs 5), maar is tegelijk een uitbreiding daarvan.

Door zijn roeping tot profeet gaat Jeremia de dingen anders zien. Gewone gebeurtenissen uit het dagelijkse leven krijgen soms een bijzondere betekenis: Hij wordt er ontvankelijk voor dat ze kunnen verwijzen naar een nog onzichtbare werkelijkheid. Zo ziet hij een tak van een amandelboom - de Hebreeuwse naam betekent *"Waker"* -, waarvan de bloesemknoppen bijna openbreken terwijl heel de natuur nog in winterslaap ligt. Die is voor hem een teken, dat God er over *waakt* dat zijn woorden worden gedaan. Hij ziet een pot met water, die scheef gezakt op het vuur staat en vanaf de noordzijde sissend overkookt. Dat wordt voor hem een teken dat het onheil vanuit het noorden

over het land zal losbreken. Hij beeldt zich dat niet in, maar de Heer maakt hem er opmerkzaam op. Zo vertelt hij daarover (vs 11-12):

Het woord van JHWH geschiedde tot mij:

Wat zie je, Jeremia?

Ik zei: Een tak van een Waker zie ik.

JHWH zei tot mij: . . .

Ook hier ligt de nadruk niet op wat Jeremia ziet, maar op wat God uitleggend zegt: God waakt over de goede uitwerking van zijn woord terwijl ieder nog slaapt en niemand zich bewust is van kwaad en onheil die hen vanuit het noorden bedreigen.

Hierboven wezen we op het verschil tussen de roeping van Jesaja en die van Jeremia. Toch is er ook een trefende overeenkomst. Want ook al begint het bericht van de roeping van Jesaja met een uitvoerige beschrijving van het hemelse visioen, toch ligt de nadruk niet daarop, maar op de roeping. En bij Jeremia vinden

Waker en Wachter—Ameland

we op een andere plaats terloops toch een verwijzing naar een extatische ervaring. Hij verwijt namelijk aan profeten die vrede aankondigen, dat ze niet gestaan hebben in de raadsvergadering van de Eeuwige (Jer 23:18). Impliciet geeft hij daarmee te kennen, dat hij zelf in een moment van geestvervoering daar wel gestaan heeft. Maar hij zwijgt erover om het volle gewicht te leggen op de roeping zelf. Die taak vergt al zijn krachten. Het moment van extase raakt op de achtergrond en heeft alleen een dienende functie. Ze geeft hem de overtuiging dat hij niet zelf die weg kiest, maar dat God hem tot die taak roept.

Zo vinden we dat ook in een schitterende passage in "De gebroeders Karamazov" van Dostojewski:

De monnik Zossima is gestorven. Bij het in de cel opgebaarde lijk zit een kloosterbroeder hardop te lezen uit het evangelie naar Johannes. Terwijl deze de vertrouwde woorden over de bruiloft te Kana voorleest, verzinkt Aljoscha in gedachten. De vermoeidheid en de droefheid doen hem insluimeren. In die toestand van vaag doordenken naar aanleiding van de voorlezing begint zijn droomverbeelding te werken. Hij beleeft dat de bruiloft opnieuw gevierd wordt. De oude Zossima, die als dode lag opgebaard, verheft zich aan tafel en nodigt steeds nieuwe gasten uit. Met een schreeuw van ontroering wordt Aljoscha wakker. Hij snakt naar ruimte, staat op en gaat naar buiten onder een nachtelijke hemelkoepel, bezaaid met stille flonkerende sterren. Daar gebeurt het volgende:

Aljoscha wierp zich, als had een geweldige slag hem getroffen, ter aarde neer. Hij wist niet waarom hij haar omving. Hij kustte haar snikkend en drenkte haar met zijn tranen en, als buiten zichzelf, zwoer hij, als in verrukking, haar te zullen liefhebben tot in eeuwigheid. Het was hem, alsof van al de talloze werelden Gods onzichtbare draden naar hem toeliepen, en zijn ganse ziel beefde in de aanraking met andere werelden. Hij wilde allen alles vergeven en om vergeving bidden, o, niet voor zichzelf, maar voor allen, voor alles tezamen en elk ding in het bijzonder. Er kwam iets vast en on-

wrikbaars in zijn ziel. Als zwak jongeling was hij ter aarde gevallen, maar als een voor zijn gehele leven gewapende strijder stond hij weer op. Nooit in zijn ganse leven kon hij dit ogenblik vergeten. Iemand heeft in deze ure mijn ziel opgezocht, zei hij.

Na drie dagen verliet hij het klooster, gehoorzaam aan de woorden van de gestorven monnik, die hem bevoelen had "in de wereld te leven".

Dag Hammarskjöld, secretaris generaal van de VN, schreef Pinksteren 1961, enkele maanden voordat hij omkwam bij een vliegtuigongeluk, het volgende:

Ik weet niet wie - of wat - de vraag stelde. Ik weet niet wanneer zij gesteld werd. Ik herinner mij niet dat ik antwoordde. Maar eens zei ik "ja" tegen iemand - of iets. Vanaf dat moment heb ik de zekerheid dat het leven zinvol is en dat mijn leven, in onderwerping, een doel heeft. Vanaf dat moment heb ik geweten wat het wil zeggen, "niet om te zien", of "zich niet te bekommeren om de dag van morgen". Aan de Ariadnedraad van dit antwoord voort geleid door het labyrint van het leven, bereikte ik een tijd en plaats waarop ik beseftte dat die weg naar een triomfvoert die ondergang is en naar een ondergang die triomf is, dat de prijs die je ontvangt voor de inzet van je eigen leven smaad is, en dat de diepte van de vernedering de enige verheffing is die voor de mens mogelijk is. Daarna had het woord "moed" voor mij zijn zin verloren, omdat niets me meer ontnomen kon worden.

Verder op de weg leerde ik stap voor stap, woord voor woord, dat achter iedere zin van de held van het evangelie een mens staat en de ervaring van een mens. Ook achter het gebed, dat de kelk hem mocht voorbijgaan, en achter de belofte om hem te ledigen. Ook achter ieder woord op het kruis.

Hetzelfde treffen we aan bij moeder, Theresa – ze zag dat ze daar moest zijn, bij de allerarmsten in Calcutta; niets en niemand kon haar verhinderen aan die roeping gehoor te geven.

Zo ook bij Martin Luther King – de droom inspireerde hem, om zich in te zetten voor de verwerkelijking daarvan.

Niet alleen in het leven van grote mannen en vrouwen gebeurt dat. Ieder mens kent uit zijn eigen leven situaties waar je eenvoudig voor gezet wordt. Je kunt je er niet aan onttrekken. Je moet iets doen. Niets en niemand kan je daarvan afhouden. Je weet je ertoe geroepen.

In de belevingscultuur waarin we ons nu bevinden, treedt er een verschuiving op. De nadruk komt eenzijdig te liggen op de beleving zelf. Men zoekt naar middelen en technieken om die opnieuw op te roepen. En de roeping raakt op de achtergrond.

Dr. C. de Jong

PINKSTERVERHAAL

Petrus zit met zijn elf vrienden aan tafel. Het is Pinksteren. Ze eten brood en drinken wijn.

Ze missen hun vriend Jezus. Hij woont nu in het huis van God, zijn Vader. 'Hoe moet het nu met ons?' vraagt Johannes. Ineens gaat het waaien. De wind giert om het huis. Hij komt naar binnen door het raam. De wind heeft een kleur als vuur.

Boven de hoofden van de twaalf vrienden komen vlammen. Ze schrikken. Maar het vuur is niet heet. Het vuur is de Heilige Geest. Die vult hun hoofden met talen. Ineens kunnen ze praten in nieuwe talen.

De twaalf vrienden gaan naar buiten. Ze lopen door de straten van Jeruzalem. Ze vertellen iedereen over het wonder. In Jeruzalem wonen Joden. Maar ook mensen uit andere landen. Iedereen hoort over het verhaal in zijn eigen taal. De Joden vinden het raar dat ze praten in vreemde talen. 'Zijn jullie dronken?' vragen ze.

'Beste mensen, wij zijn niet dronken,' zegt Petrus. 'De Geest van God is over ons gekomen.'

'Luister naar het verhaal van Jezus,' zegt Johannes.

Hij vertelt dat Jezus nog leeft. En dat hij in de hemel woont bij God, zijn Vader.

Petrus is nog boos dat Jezus dood ging.

'Het is jullie schuld dat hij stierf aan het kruis,' zegt hij.

'We wisten niet dat hij de Zoon van God was,' zeggen de mensen. 'Hij was beter dan jullie allemaal,' zegt Petrus.

'We hebben spijt, wat moeten we doen?'

'Laat jullie dopen tot Christen, net als ons,' zegt Petrus.

'Dan worden jullie fouten vergeven,' zegt Johannes.

Drie duizend mensen laten zich door de twaalf vrienden dopen. Ze verkopen hun spullen en gaan mee op reis.

Overall vertellen ze het verhaal van Jezus.

Ze delen al hun spullen met elkaar en arme mensen.

Ze eten samen en bidden samen. Hun harten zijn vol liefde en eenvoud.

R.R. Marion

RESTAURATIE KERK

JUBILEUM 1985 – 2025 HERVORMDE
KERK NIEUWKOOP

Thema van Open Monumentendag op zaterdag
13 september 2025.

Opvallend aan de hervormde kerk in Nieuwkoop is het geschilderde houten schot achter de kansel.

Waarschijnlijk stamt dit houten schot uit het bouwjaar van deze kerk. (1822)

Bijzonder is, dat het geschilderde schot achter de preekstoel is geplaatst.

Zo'n schot is ook in andere kerken te zien.

Zo is in de kerk van Wemeldinge (Zeeland) een beschilderd koor-schot te zien, waarop de Tien Geboden zijn afgebeeld en de 12 Artikelen van het Christelijk Geloof, maar ook de Hemelvaart van Christus. Dit schot werd in 1801 voor het koor geplaatst.

(Zie het boek: "Protestantse kerken – hun pracht en kracht" van Regnerus Steensma.)

Beschilderde schotten (met afb. van gordijnen) vinden we meestal bij het orgel, zo ook in onze omgeving in de dorpskerken van **Bodegraven, Bleiswijk, Leiderdorp, Zoetermeer, Breukelen en Lopikerkapel.**

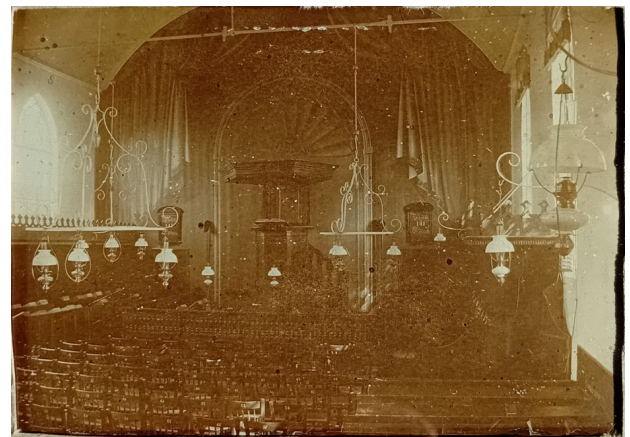
Een beschilderd schot achter de preekstoel vinden we tevens in Bodegraven (Dorpskerk).

Over de Dorpskerk van **Waarder** las ik het volgende: *'In de Rooms-katholieke tijd was het interieur van de kerk één grote ruimte. Later heeft de kerk van binnen verschillende ruimten gekregen. Eén van de meest bijzondere is wel de scheiding tussen de kerk en het koor door middel van een schitterend beschilderd schot. Het toont een opgetrokken gordijndoek, met op de voorgrond een bord met "de wet des Heeren" '.**

Een orgelstemmer maakte mij op het schot in de kerk van **Boksum** (Friesland) opmerkzaam.

Waarschijnlijk stammen de meeste beschilderingen uit het

begin van de 19e eeuw.

In **Nieuwkoop** is bij de kerkrestauratie (1985) het houten schot weer terug gebracht, beschilderd naar het origineel. Zie de foto van ± 1880, die fam. Spek de architect ter hand heeft gesteld, zodat deze verder kon met de inrichting van het interieur van de kerk. (Architect bij de rijksdienst voor Monumentenzorg: dhr. M. van Hemert, welke ook betrokken was bij de restauratie van de kerk van Waarder.)

Beschilderde houten borden, houten gewelven of orgelluiken zijn bekender, als het beschilderde schotwerk, maar daarom niet minder vermeldenswaardig!

Arie van Blaaderen.

GEDICHT: DE VUURVLAM VAN DE GEEST...

*De vuurvlam van de Geest
door windvlaag voortgedreven..
Gaat over heel de aard
om mensen kracht te geven.*

*Hij deelt Zijn vuurgloed uit
die mensen laat verblijden.
En deelt aan allen mee
Hij zal van hen nooit scheiden.*

*Zijn kracht die mensen heelt
laat hen van ziek' genezen.
Als daarom wordt gevraagd
wordt aan hen heil bewezen.*

*De Geest die ons verbindt
leidt ons in 's Heren naam.
Hij houdt ons steeds bijeen.
daar is hij toe bekwaam.*

Geschreven door Justus van Tricht

CLUBKAMP DE WATERVOGELS 2025

De kinderen van de Watervogels hebben van vrijdag 16 tot zaterdag 17 mei clubkamp gehad als afsluiting van het clubseizoen.

Met 9 kinderen hebben we de nacht doorgebracht in een grote tent in de schuur bij Wilma Stigter.

Vrijdagmiddag kwamen de kinderen bekapt en bezakt op de locatie aan alsof ze een week op kamp gingen.

Nadat alle spullen een plekje in de tent hadden gevonden hebben de kinderen heerlijk gebarbecued, inclusief marshmallows roosteren.

Met volgegeten buiken begonnen de kinderen met 'alles kunnen' spellen waar veel geduld en behendigheid kwam kijken. Waaronder ballen door een gat rollen of geblinddoekt een puzzel maken.

Toen werd het donker en konden de kinderen beginnen met de bonte avond, waarbij de kinderen alleen of met een groepje hun zang en danstalent konden laten zien. Ook mocht daarna een discofeestje niet ontbreken, inclusief polonaise.

Na een korten nacht weer fris uit de veren want schilderes Marie Jose kwam ons leren een echt schilderij te maken d.m.v. toverpapier.

Met carbonpapier en echt schilderijverf werden zeer mooie creaties gemaakt.

s Middags werkte het zonnetje goed mee en deden de kinderen waterspelletjes zoals buikschuiven en een gieterspel. Ook was het plakken van plakplaatjes op elkaar armen, benen en rug een groot succes.

Ook namen we afscheid van Myrthe en Danique, zij gaan het VMBO en verlaten de Watervogels.

Wij als leiding willen alle kinderen bedanken voor het leuke clubseizoen en hopen ze weer te verwelkomen in het nieuwe seizoen op club de Watervogels in de Ned. Herv. kerk.

Ook kunnen nieuwe kinderen zich **aanmelden** (vanaf groep 4) bij Marjolein of Wilma of bij de jeugdouderling.

BLOESCHIKKINGEN HEMELVAARTSDAG EN PINKSTEREN

Hemelvaartsdag

Jezus onttrekt zich aan de ogen van de apostelen. Jezus is niet meer daar waar we hem willen zien.

Een witte roos omgeven door een wolk. Daaronder 12 rietstengels als apostelen en bloemen met een open hart naar de hemel, als openstaan voor de komst van de Heilige Geest

Zomervakantie	19 juli t/m 31 augustus 2025
Herfstvakantie	18 oktober t/m 26 oktober 2025
Kerstvakantie	25 december 2025 t/m 8 januari 2026